

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., na podstawie na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Z 2015 roku, poz. 121 ze zm.), stwierdził, że Z. O. jest dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne, a wysokość jego zadłużenia wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 1.184,18 zł, w tym z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39

- za okres od 2015-05 do 2016-02 w kwocie: 1.127,18 zł

- odsetek za zwłokę: 57,00 zł

- kosztów upomnienia: 0,00 zł

- kosztów egzekucyjnych: 0,00 zł

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany, według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Zgodnie z art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. ZUS zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, wzywając jednocześnie do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Płatnik składek Z. O. nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne.

(decyzja akta ZUS)

Od powyższej decyzji, w dniu 3 sierpnia 2016 roku złożył odwołanie Z. O., zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie lub zmianę i potrącenie z jego emerytury nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz umorzenie wszelkich kosztów powstałych z tytułu niewywiązania się przez ZUS z terminowego ściągnięcia tych składek z emerytury i niezwłocznego przekazania ich do NFZ- do czego ZUS zobowiązany jest ustawą.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący stwierdził, że nie kwestionuje powstałych zaległości, ale formę ich egzekwowania. ZUS dysponuje począwszy od lutego 2015 jego emeryturą i mógł dokonywać tych potrąceń na bieżąco, nie przysparzając mu dodatkowych kosztów egzekucji oraz narastających odsetek. Podniósł, że wielokrotnie zwracał się do ZUS, aby dokonał tych potrąceń z jego emerytury, ale bez efektu.

(odwołanie k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie k. 3)

Na rozprawie w dniu 13 października 2016 roku 2016 roku wnioskodawca oświadczył, że nie kwestionuje wyliczenia zaległości składkowych, a jedynie sposób ich egzekucji.

(e-protokół z rozprawy z 13 października 2016 roku, czas nagrania 00:02:00 – 00:05:00, płyta CD – k. 37)

Z kolei na rozprawie w dniu 23 listopada 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie wniesione przez Z. O. oraz wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że wnioskodawca nie ma zaległości w opłaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone ani w całości ani w części. Natomiast pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

(e-protokół z rozprawy z 23 listopada 2016 roku, czas nagrania 00:01:49 – 00:07:40, płyta CD – k. 41)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

Z. O. obecnie pobiera emeryturę. Wcześniej prowadził działalność gospodarczą.

(okoliczność bezsporna)

Pismem z dnia 29 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił Z. O. o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne. Zaległości powstały w związku z prowadzeniem przez Z. O. działalności gospodarczej.

(zawiadomienie o wszczęciu postępowania akta ZUS)

Z kolei pismem z dnia 25 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił, że został wyznaczony stronie 7-dniowy termin, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne.

(zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego akta ZUS)

Wnioskodawca nie opłacił składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 2015 roku do lutego 2016 roku w kwocie 1.127,18 zł

(okoliczność bezsporna)

Zadłużenie z ww. tytułu wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień 13 czerwca 2016 roku wynosi łącznie 1.184,18 zł.

(stan należności dla płatnika akta ZUS)

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy. Podkreślić należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił podważyć ustaleń organu rentowego zawartych w treści zaskarżonej decyzji. Co istotne, wnioskodawca w trakcie procesu nie negował wyliczenia wysokości swojego zadłużenia ustalonego zaskarżoną decyzją, ale sposób jego egzekucji. Tym samym stanowisko skarżącego odnosiło się do kwestii nie objętych zaskarżoną decyzją, gdyż organ rentowy jedynie poinformował o dalszych konsekwencjach braku uregulowania należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne poprzez uruchomienie procedury przymusowego ściągnięcia należności w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599) lub egzekucji sądowej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014r., 101 z późn. zm.). W tej sytuacji okoliczność ta nie mogło być wzięta pod uwagę przy rozstrzygnięciu niniejszego sporu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie wnioskodawcy nie jest uzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art 6 ust 1 pkt 5 oraz art 12 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442), osoby prowadzące na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo następującym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu.

Zgodnie zaś z art. 13 pkt 4 powołanej ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl art 66 ust 1 pkt 1 c ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Natomiast zgodnie z art. 67 ust. 1 powyższej ustawy obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego uważa się za spełniony po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego osoby podlegającej temu obowiązkowi zgodnie z przepisami art. 74-76 oraz opłaceniu składki w terminie i na zasadach określonych w ustawie.

Zgodnie zaś z art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z dyspozycją art. 46 ust. 1 ww. ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W myśl art. 47 ust. 1 ww. ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika.

Z przepisów tych wynika, że osoby prowadzące działalność pozarolniczą winny opłacać składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w obowiązujących w ustawie terminach.

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Przenosząc powyższe przepisy na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne. Sama wysokość naliczonych składek nie była kwestionowana.

ZUS wydał zaskarżoną decyzję, określając kwotowo stan zadłużenia wnioskodawcy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wnioskodawca, wnosząc o jej zmianę nie wykazał, w jakim zakresie jest ona błędna czy

też nieprawidłowa. Nie przedstawił jakichkolwiek zarzutów mogących stanowić uzasadnioną podstawę do wzruszenia zaskarżonej decyzji.

Wnioskodawca, pomimo wniesienia i popierania odwołania, nie kwestionował ani wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, ani określonej wysokości odsetek za zwłokę, ani też okresów ustalonych skarżoną decyzją (odwołanie – k. 2).

Należy zauważyć, że na mocy art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Fakt, który ma podlegać przyznaniu, powinien być jednoznacznie określony, gdyż tylko wtedy może zostać potwierdzony przez stronę przeciwną, jako zgodny z prawdą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2000 r., I PKN 749/99, OSNP 2002/4/87).

Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 11 grudnia 2013 roku, sygn. akt I ACa 586/13, LEX nr 1409086, w którym wskazał, iż za fakty przyznane uznaje się fakty podawane przez jedną stronę i potwierdzone jako zgodne z prawdą przez stronę przeciwną działającą osobiście lub przez pełnomocnika procesowego w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w każdym stadium konkretnego postępowania, bądź pisemnie bądź ustnie do protokołu. Natomiast skutkiem przyznania niebudzącego wątpliwości (z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy) jest wyłączenie obligatoryjności przeprowadzania postępowania dowodowego, co do przyznanych okoliczności faktycznych. Przyznanie jest więc w zasadzie oświadczeniem wiedzy strony, że twierdzenie faktyczne jej przeciwnika procesowego odpowiada rzeczywistości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 września 2013 roku, sygn. akt I ACa 333/13, LEX nr 1430817).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skoro odwołujący w odwołaniu wskazał, że nie kwestionuje prawidłowości dokonanych przez organ rentowy wyliczeń zadłużenia, to Sąd nie badał, czy ustalenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości zobowiązania i zadłużenia stanowiącego podstawę do obliczenia kwoty z tytułu zaległych składek i odsetek jest prawidłowe, gdyż okoliczność ta według oświadczeń stron była niesporna.

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja jest prawidłowa.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu za II instancję orzeczono w myśl § 2, § 4 ust 3 oraz § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1805), uwzględniając zwrot podatku VAT.

E.W.